

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3426/LM/2013

DOSAR NR. 4414/97/2013

Ședința publică din data de 19 Decembrie 2013

PREȘEDINTE: - Mugescu Viorica Adriana   - judecător
                  - Oșan Adriana Geta   - asistent judiciar
                  - Galici Ciprian Virgil   - asistent judiciar
                  - Hanciu Liliana   - grefier

Prezentul complet de judecată a fost constituit conform art. 98 alin.6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești și a procesului verbal nr. 268 din 19.12.2013.

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA în numele membrilor de sindicat reclamantii LUPU IOAN ș.a., împotriva pârâtului LICEUL TEHNOLOGIC „NICOLAUS OLAHUS” Orăștie, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantilor consilier juridic Radu Cristiana, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana depune adeverința nr. 5875/10.12.2013 eliberată de unitatea școlară pârâtă referitor la data încasării drepturilor salariale, referitor la excepția prescripției parțiale a acțiunii, invocată de instanță din oficiu, arată că pentru perioada ianuarie 2010 – 31 aprilie 2010 lasă la aprecierea instanței. Arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus.

Instanța, declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată pentru perioada 01.05.2010 – 31.12.2010, fără cheltuieli de judecată.

T R I B U N A L U L

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă formulată, înregistrată la această instanță sub nr.4414/97/2013, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Jud.Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantii LUPU IOAN, INĂȘESCU SIMONA, BOTESCU ADINEL-IOAN, HAȚEGAN MIHAELA-SIMONA, KAVERSZNYUK MARTA-ALINA, chemat în judecată pe pârâtul LICEUL TEHNOLOGIC NICOLAUS OLAHUS ORĂȘTIE, solicitând obligarea pârâtului la calculul și plata către fiecare reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale neacordate, conform Legii nr.221/2008), rezultate din neaplicarea Legii cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii 330/2009 mai sus invocată, începând cu data de 01.01.2010 și până la data de 31.12.2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data plății efective.

În fapt, s-a arătat că la 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în

plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art.30 alin. 5 din Legea nr.330/2009 și art. 5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Cum Legea cadru nr.330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate în sensul că „în luna ianuarie 2010 salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009”, iar creșterile salariale prevăzute de Legea nr.221/2008 nu sunt acordate nici în prezent personalului din învățământ, deși sunt prevăzute expres prin lege, reclamantii susțin că se cuvine a se aplica același sistem de calcul al salariilor și ulterior datei de 01.01.2010, astfel încât valoarea salariilor din anul 2010 să fie la același nivel cu cele din decembrie 2009.

S-au mai invocat disp. art.40 alin.2 lit c Codul muncii privind obligația angajatorului să acorde toate drepturile ce decurg din lege, dar și prev. art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.17 a Declarației Universale a Drepturilor Omului, cu motivarea că prin neacordarea unui drept salarial reglementat printr-un act normativ și lipsirea de dreptul a mai primi vreodată sumele de bani aferente majorărilor salariale conținute în Legea nr. 221/2008 s-a creat o ingerință ce are ca efect privarea reclamantilor de bunul lor, făcându-se trimitere în acest sens la jurisprudența CEDO în conformitate cu care drepturile de natura salarială reprezintă un „bun” în sensul alin. 1 al articolului 1 din primul Protocol.

În drept, au fost invocate prevederile art.112 cod procedură civilă, art. 283 alin.1 lit. c Codul muncii, art. 67 din Legea nr.168/1999, art. 28 din Legea nr.54/2003 a sindicatelor, art. 3 și 30 alin.5 din Legea cadru nr. 330/2009, art.5 și art.6 din OUG nr.1/2010, art. 41 alin.5 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art. 270 Codul Muncii.

Reclamantii au arătat că prin hotărâri judecătorești li s-au recunoscut drepturile salariale convenite prin aplicarea disp. Legii nr.221/2008, însă doar pentru perioada 01.10.2008 – 31.12.2009. S-a stabilit că salariile convenite personalului didactic și didactic auxiliar pentru această perioadă ar fi trebuit calculate având în vedere o valoare de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000, așa încât pârâții ar fi trebuit să aplice același sistem de calcul și după data de 01.01.2010, pentru a nu se ajunge ca nivelul noilor salarii să fie inferior celor avute în decembrie 2009.

Fata de Deciziile Curții Constituționale pronunțate în legătura cu OUG nr.41/2009, reclamantii s-au arătat ca excepțiile de neconstituționalitate au fost respinse ca devenite inadmisibile, ca urmare a abrogării prevederilor legale ca constituiau obiect al excepției de neconstituționalitate, invocând totodată și Decizia nr. 124/2010 în considerentele căreia se reține ca disp. OUG nr. 41/2009 erau oricum afectate de vicii de constituționalitate.

În ceea ce privește procedura specială prevăzută de art.34 al Legii nr.330/2009, s-a subliniat că parcurgerea unei asemenea proceduri ar fi fost posibilă doar în măsura în care pârâții ar fi acordat de bunăvoie, până la data de 31.12.2009, majorările salariale prevăzute de Legea nr.221/2008, iar după aceasta dată ar fi refuzat acordarea acestora.

În fine, s-a mai arătat că și în prezent sunt pe rolul instanțelor de judecată acțiuni ce au ca obiect acordarea diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, astfel ca nu a fost posibilă depunerea contestațiilor de reîncadrare începând cu data de 01.01.2010.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele :

Nu se poate reține inadmisibilitatea acțiunii, raportat la disp. art.34 al Legii nr. 330/2009 ce prevede contestarea dispoziției de reîncadrare pe calea unei proceduri prealabile sesizării instanței, dat fiind că, raportat la împrejurările concrete ale cauzei de față, reclamantii s-au aflat în imposibilitate obiectivă de a parcurge efectiv procedura prealabilă, dat fiind că la momentul întocmirii deciziilor de reîncadrare nu existau pronunțate hotărâri judecătorești prin care să li se recunoască acordarea diferențelor

salariale rezultate din neaplicare Legii nr. 221/2008 pentru perioada 01.10.2008 – 31.12.2009, aceste hotărâri fiind pronunțate doar în cursul anului 2010. În consecința nici salariile reclamanților din luna decembrie 2009 nu cuprindeau aceste diferențe, pentru a putea justifica contestarea în termen și în condițiile art.34 sus amintit, a deciziilor de reîncadrare.

Cum în cursul lunii decembrie 2009, reclamanților nu le-au fost calculate, stabilite și nici achitate salariile majorate în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, la emiterea deciziilor de reîncadrare în baza Legii nr. 330/2009, începând cu data de 1 ianuarie 2010 nu a avut loc o diminuare a noilor salarii stabilite, situație în care reclamanții nu puteau justifica interes în formularea unor contestații. În concret, s-a perpetuat refuzul de acordare a majorărilor salariale prevăzute de Legea nr. 221/2008.

Doar după emiterea deciziilor de reîncadrare, reclamanților le-a fost recunoscut pe cale judecătorească dreptul la acordarea diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, inclusiv în ceea ce privește includerea acestor majorări în salariile aferente lunii decembrie 2009.

Astfel doar o dată cu obținerea hotărârii judecătorești sus menționate reclamanților li s-a născut efectiv dreptul de a solicita acordarea diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 și în continuare, respectiv pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2010.

Reclamanții fac parte din categoria personalului didactic și didactic auxiliar, au avut calitatea de salariat ai unității școlare parate pentru perioada vizată în acțiune și prin acțiunea de față solicita calcularea și stabilirea drepturilor salariale pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2010 prin includerea majorărilor salariale rezultate din aplicarea Legii nr. 221/2008, raportat la prev. art.30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009 și art. 5 alin.1 al OUG nr.1/2010.

Față de obiectul acțiunii, dovada plății drepturilor salariale (f. 17) și data înregistrării prezentei acțiuni pe rolul acestei instanțe (24.05.2013) în temeiul art. 283 alin 1 lit. c codul muncii, vor fi respinse ca prescise pretențiile reclamanților referitoare la perioada 01.01.2010-30.04.2010

Pe fondul cauzei față de pretențiile aferente perioadei 01.05.2010-31.12.2010 se rețin următoarele:

Sub un prim aspect, nu se poate retine aplicabilitatea în speța a OUG nr.41/2009. Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la dispozițiile Ordonanței nr. 41/2009, în sensul că a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată, motivat de faptul că prin deciziile nr.842/2009 și nr.989/2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

De altfel prin Decizia nr. 124/2010 Curtea Constituțională a apreciat în mod neechivoc că prin OUG nr.41/2009 legiuitorul delegat a persistat în hotărârea sa de a nu lua în considerare prevederile Legii nr.221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament, astfel că disp. art.2 din acea ordonanță erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate.

Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009 reclamanților li s-a recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr. 221/2008 conform hotărârilor judecătorești depuse la dosar, instanța de judecată reținând în motivarea soluției că prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008. Ulterior, Guvernul a emis o serie de ordonanțe de urgență, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională a constatat de fiecare dată neconstituționalitatea acestora . (f. 17-18)

În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 3/2011 data în soluționarea recursului în interesul legii, respectiv: „Ca efect al

deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale O.U.G. nr. 136/2008, O.U.G. nr. 151/2008 și O.U.G. nr. 1/2009, dispozițiile O.G. nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009”.

În această situație este evident că salariile reclamantilor trebuiau calculate cu includerea diferențelor salariale acordate prin Legea nr. 221/2008 și recunoscute prin hotărâri judecătorești, inclusiv în ceea ce privește salariile convenite pe luna decembrie 2009.

Or, în conformitate cu prev. art.30 alin.5 din Legea nr. 330/2009, „în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009...”. Reglementări asemănătoare sub aspectul obligativității menținerii în plată a cuantumului salariului avut de personalul plătit din fonduri publice, deci inclusiv personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, se regăsesc și în cuprinsul art. 5 alin.1 și 6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, Decizia nr.3/2011 a Înaltei Curți de Casăție și Justiție dar și dispozițiile hotărârii judecătorești prin care au fost obligați parții să le calculeze și să le acorde reclamantilor drepturile salariale pe perioada 01.10.2008 – 31.12.2009 cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr. 221/2008, precum și față de dispozițiile art.30 alin5 al Legii nr. 330/2009 și al art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr. 1/2010, rezultă că pentru intervalul 01.05.2010 – 31.12.2010 reclamantilor trebuie să i se calculeze și să li se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008. Aceasta, pentru a nu se ajunge la situația interzisă prin lege de a nu se acorda personalului aflat în funcție în anul 2010, un salariu cel puțin egal cu cel aflat în plată în luna decembrie 2009.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr.330/2009, acțiunea în conflict individual de muncă, astfel cum a fost formulată de către reclamant, va fi admisă ca întemeiată.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata către fiecare reclamant a drepturilor salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale conferite de Legea nr.221/2008), reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii 330/2009, începând cu data de 01.05.2010 și până la data de 31.12.2010. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.161 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând și disp.art.453 Cod proc.civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr.22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR DEVA, cu sediul în Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membri de sindicat, reclamant LUPU IOAN, INĂȘESCU SIMONA, BOTESCU ADINEL-IOAN, HAȚEGAN MIHAELA-SIMONA, KAVERSZNYUK

MARTA-ALINA, împotriva pârâtului LICEULUI TEHNOLOGIC „NICOLAUS OLAHUS ” cu sediul în Orăștie, str. O.Goga, nr. 25, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către fiecare reclamant a sumelor compensatorii corespunzătoare drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008 și a Legii nr. 330/2009 ,pentru perioada 01.05.2010 -31.12.2010, actualizate cu coeficientul de inflație la data plății efective.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică, azi, 19.12.2013.

PREȘEDINTE,
Mugescu Viorica Adriana

ASISTENȚI JUDICIARI,
Oșan Adriana Geta   Galici Ciprian Virgil

GREFIER,
Hanciu Liliana

OAG/LH – 4 ex.
17.1.2014

